

tykke til, at disse Udgifter kunde afholdes af Kirkens Midler. Efter hele den Forandring, der er foregaaet med Tiendeerens Stilling, saaledes at han har Udgang til i alt Fald at kunne foretrække Udløggelsen af nye Kirkegaarde eller Udvidelsen af gamle, falder dette i Grunden fuldkomment bort, og i Landstingets Lovforslag hedder det nu kun i denne Paragraf, at Kirke- og Undervisningsministeren kan, naar en Kirke er velhavende nok dertil, bemyndige den til at bære de Udgifter, som ere forbundne med Brændsels Anskaffelse og Kirkens øvrige Opvarmning. Det er altsaa i det Hele ikke noget videre Betydeligt, som det dreier sig om, men Noget, som er fuldkomment i sin Orden overfor Menigheden, der ellers skulde ved frivillige Sammenfund bringe dette til Veie. I det sidste Betænkelse har Udvalget havt med Hensyn til den Forandring, der er foretaget i den Paragraf, der — saaledes som Forslaget gik herfra — hjemlede Ministeren en Besøttelse til, naar det Hele vilde blive altfor byrdefuldt for Tiendeereren, at bevilge en Forandring i Tiden, hvori Arbejdet skulde foretages og ogsaa med Hensyn til Maaden, hvorpaa det skulde udføres. Der er i Landstinget optaget en Bestemmelse i Lovforslaget, der giver Ministeren samme Bemyndigelse som den, der findes i Loven af 19de Januar 1863, der tilstøder, for at man skal kunne være i Stand til at restaurere Kirker, der have Karakter af offentlige Mindesmærker, at lade velhavende Kirker gjøre Tilskud til de fattige Kirker, saaledes at det sker gennem Låan med Rente eller uden Rente, med Afdrag eller uden Afdrag, men altid mod Forskrivning, som gaar ud paa Tilbagetaling. Hvad der nu kan fremkalde Betænkelse, er, at man ikke kan danne sig nogen Oversigt over, hvorledes Sagen vil komme til at stille sig med Hensyn til disse Beløb. Det samme Forhold kommer altsaa til at indtræde her, hvor der er Tale om Restaureringen af Mindesmærker, og jeg tør maasse udtale med Sikkerhed paa Udvalgets Begne, at naar man vil give Ministeren en saadan Bemyndigelse til at restaurere Kirker som offentlige Mindesmærker, ligger det dog maasse meget nær, at man lader dem komme fattige Kirker til Hjælp paa den i Loven af 1863 omhandlede Maade, hvor det gælder at hjælpe en fattig Kirke til at opfylde de Forpligtelser, som dette Lovforslag vil paalægge dem, efter at Bestemmelserne om Kommunernes umiddelbare Deltagelse i Løslægningsomkostningerne ere hævede. Jeg skal tilføie, at efter denne Lov af 1863 har man utvivlsomt Sikkerhed for, at den Forhaabning, som Udvalget har udtalt i sin Erklæring, vil ske Fyldest. Man har Tillid til, at den ærede Minister i ethvert Fald nøie vil overveie Sagen, og at han under denne Overveielse vil tage Hensyn til alle de Interesser, som maatte være at iagttage. Jeg skal tilføie, at hvad der kan danne et godt Grundlag for denne Udvalgets Udtalelse i Erklæringen, er sikkert de

forskjellige Bestemmelser, som Loven af 19de Februar 1863 indeholder, dels om, at der skal affattes for de paagældende Kirkers Vedkommende aarlige Budgetter, dels at Ministeren nøie skal passe, at disse Budgetter overholdes og i alt Fald kunne gennemføre ved Tvangsmulktier, at Ligninger og alle de Beløb, som dermed staa i Forbindelse, blive optagne paa Statsregnskabet, og at Statsrevisionen er berettiget til at kræve alle Oplysninger. Med disse Udtalelser skal jeg tillade mig paa det samlede Udvalgs Begne at tilraade det høie Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Landstinget.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, fattedes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilfille Statsraadet.

Man gik derefter til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Forespørgsel af Folkethingsmændene for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) m. Fl. til Indenrigsministeren og Finantsministeren angaaende de i Anledning af Stormfloden indkomne Gaver.

(Forespørgslen forefindes i Tidenden Sp. 2536).

Formanden: Jeg bringer i ærede Medlemmers Erindring, at der, som De vide, er ansat Møde i Landstinget til Kl. 4, at det er nødvendigt for Indenrigsministeren at være tilstede ved dette Mødes Begyndelse, og at Forhandlingen om denne Forespørgsel altsaa ikke kan blive meget fuldgyldig. Paa Forespørgernes Begne har det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds Ordet.

Clausen: Naar jeg i Forening med flere ærede Medlemmer af dette Thing har tilladt mig at stille denne Forespørgsel til Indenrigsministeren og Finantsministeren, er det den udtrykkelige Stemmning, som gjorde sig gjældende overalt i de vandlidte Egne, og navnlig paa den Tid, da Forespørgslen blev anmeldt, som er Grunden dertil. Forholdene ere ganske vist siden den Tid blevne en Del forandrede, idet de mest trykkende Omstændigheder ere blevne meget lindrede derved, at Centralkomiteen har ydet disse Egne Hjælp. Stemmningen er ogsaa bleven lettet en Del ved den Lov, vi for nylig have haft for, idet Staten og Amtsraadet jo komme til at tilskyde temmelig betydelige Bidrag til disse Egne, saaledes at de blive betryggede for Fremtiden. Men dog have Fore-